ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์การกลายพันธุ์ของยืน MSX1 ในผู้ป่วยที่มีภาวะฟันหายแต่ กำเนิดและรอยแยกบริเวณช่องปากและใบหน้าที่เกิดร่วมและไม่ร่วมกับ กลุ่มอาการ

ผู้เขียน

นางสาวอรนิดา วัฒนรัตน์

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ทันตแพทยศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ทพ. ธีระวัฒน์ โชติกเสถียร

บทคัดย่อ

เอ็มเอสเอ็กซ์วันโปรตีนเป็นตัวกระตุ้นกระบวนการถอครหัสทางพันธุกรรม พบแสดงออกใน ้โครงสร้างหลายส่วนของตัวอ่อนรวมทั้งในเนื้อเยื่อมีเซนไคม์ของฟันและเพคานปาก ยืนเอ็มเอสเอ็กซ์ ้วันมีหน้าที่สำคัญในปฏิกิริยาที่มีต่อกันระหว่างเนื้อเยื่ออีพิทีเลียมกับมีเซนไคม์ ที่เกิดขึ้นระหว่างการ พัฒนาของส่วนกะ โหลกใบหน้าและฟัน เป็นที่ทราบ โดยทั่วไปว่าการกลายพันธุ์ของยืนเอ็มเอสเอ็กซ์ ้วันเป็นสาเหตุให้เกิดฟันหายแต่กำเนิดและปากแหว่งเพดานโหว่ ที่เกิดร่วมและไม่เกิดร่วมกับกลุ่ม อาการ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาการกลายพันธุ์ของยีนเอ็มเอสเอ็กซ์วันในผู้ป่วยไทยที่ ้มีภาวะฟันหายแต่กำเนิดและปากแหว่งเพดานโหว่ที่เกิดร่วมและไม่เกิดร่วมกับกลุ่มอาการ ทำการ ้วิเคราะห์การกลายพันธุ์โดยครอบคลุมเบสส่วนที่จะถอครหัสออกมาเป็นโปรตีนทั้งหมด ศึกษาใน ผู้ป่วยที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันที่มีภาวะฟันหายแต่กำเนิดที่ไม่เกิดร่วมกับกลุ่มอาการ 30 คน ผู้ป่วย ปากแหว่งเพดานโหว่ที่ไม่เกิดร่วมกับกลุ่มอาการ 28 คน เกิดร่วมกับกลุ่มอาการ 2 คนและกลุ่มควบคุม 100 คน ผลการวิเคราะห์พบการเปลี่ยนแปลงของเบสชนิคเฮเทอโรไซกัสมิสเซ้นแวริเอชั่น 2 ตำแหน่ง ที่ไม่เคยถูกรายงานมาก่อนในส่วนของเอ็กซอนที่ 2 การเปลี่ยนแปลงแรกคือตำแหน่งที่ 721 ทำให้ กรดอะมิโนเปลี่ยนแปลงจากโพรลีนเป็นเซอรีน (p.P241S) พบในผู้ป่วยที่มีอาการร่วมของปากแหว่ง เพคานโหว่ ฟันหายแต่กำเนิดและนิ้วเกิน การเปลี่ยนแปลงของเบสนี้ยังพบในบิดาที่มีฟันหายแต่ ้ กำเนิดกับพี่ชายที่มีฟันหายแต่กำเนิดและฟันขนาดเล็กกว่าปกติด้วย การเปลี่ยนแปลงที่พบอีกที่คือ

ตำแหน่งที่ 589 ทำให้กรดอะมิโนเปลี่ยนแปลงจากอลานีนเป็นธรีโอนีน (p.A197T) โดยพบในผู้ป่วย ปากแหว่ง เพดานโหว่ที่ไม่เกิดร่วมกับกลุ่มอาการ มารดาที่มีฟันขนาดเล็กกว่าปกติและพี่สาวที่มีภาวะ ฟันหาย แต่กำเนิด จากผลการศึกษาเสนอแนะว่าการกลายพันธุ์แบบ p.P241S และ p.A197T อาจมี กวามสัมพันธ์กับภาวะปากแหว่งเพดานโหว่ที่เกิดร่วมกับกลุ่มอาการในผู้ป่วยไทย การศึกษานี้เป็น การศึกษาแรกที่รายงานว่า การกลายพันธุ์ของยินเอ็มเอสเอ็กซ์วันอาจมีความสัมพันธ์กับปากแหว่ง เพดานโหว่ภาวะฟันหายแต่กำเนิดและกวามผิดปกติของระยางก์บนในมนุษย์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved Thesis Title Mutation Analysis of MSX1 in Patients with Syndromic and

Non-syndromic Hypodontia and Orofacial Clefts

Author Ms. Onnida Wattanarat

Degree Master of Science (Dentistry)

Thesis Advisor Assoc. Prof. Dhirawat Jotikasthira

ABSTRACT

MSX1 is a transcription factor expressed in numerous embryonic structures. *Msx1* has an important role in epithelial-mesenchymal interactions during craniofacial and tooth development. Mutations of *MSX1* are known to be the causes of non-syndromic hypodontia and orofacial clefts. This research aimed to find *MSX1* mutations in Thai patients with syndromic and non-syndromic hypodontia and orofacial clefts in the Thai population. Mutation analysis was performed covering all the coding regions of *MSX1* in 30 Thai unrelated patients with non-syndromic hypodontia, 28 unrelated patients with non-syndromic orofacial clefts, two with syndromic orofacial cleft and 100 Thai controls. Mutation analysis revealed two novel heterozygous missense mutations located in exon 2. The first one was c.721C>T, which results in p.P241S, in a patient with cleft lip and palate, hypodontia and preaxial-polydactyly of the left thumb. This mutation was also present in his father with hypodontia, and in his brother with hypodontia and microdontia. The second mutation was c.589G>A, which results

in p.A197T, in a patient with cleft lip and palate, in her mother with microdontia, and in her sister with hypodontia. These findings suggest that p.P241S and p.A197T mutations may be associated with syndromic orofacial clefts in the Thai population. This is the first report in humans suggesting that *MSX1* mutation may be associated with cleft lip and palate, hypodontia and upper limb anomalies.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved